

Audycja Nr 91, temat: „CIERPLIWOŚĆ”, sobota 21lutego 2009.

Audycja „Wczoraj Dziś i na Wieki” wita się z Państwem w osobach; Ireneusz Kołacz, Przemysław Merski i Tadeusz Żurek. Tematem dzisiejszej audycji będzie „Cierpliwość”. Jeśli więc komuś ze słuchaczy wystarczy cierpliwości, aby do końca wysłuchać przygotowanej przez nas audycji, to może przypomni sobie słyszane już dawniej myśli lub dowie się, co na ten temat zanotowali sławni pisarze biblijni. Cierpliwość jest cechą Pana Boga polegającą na byciu „nieskorym do gniewu”(Izaj. 48:9) Oznaką cierpliwości jest; opanowanie, wytrzymałość, samokontrola, wyrozumiałość, oczekiwanie, czy też pogoda ducha, które można zauważyć na twarzach ludzi, w ich zachowaniu, w wyglądzie, oraz w uczynkach. Cierpliwość to wielka zaleta serca i umysłu, znosząca przeciwności w duchu radości i trwająca do końca w tym usposobieniu. Pismo Święte w wielu miejscach przedstawia cierpliwość jako bardzo ważny element charakteru. Przenika ona i udoskonala inne zalety wymagane od chrześcijanina, dlatego jest to jedna z uniwersalnych łask Bożych. Ta zaleta jest absolutnie nieodzowna do osiągnięcia doskonałego charakteru w warunkach przeszkód związanych z życiem chrześcijańskim. Cierpliwość jest jedną z owoców ducha, o której wspomina Ap. Paweł do Galatów 5:22 „*Owoce zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, **cierpliwość**, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzeźliwość*”. Przeciwno tym cnotom nie istnieje żadne prawo.

W Nowym Testamencie znajdują się dwa greckie wyrazy, tłumaczone słowem cierpliwość. Jeden z nich „*Makrothunia*” Hebr.6:2, James 5:10, Dzieje Ap.26:3 oznacza pobłażliwość, lub wytrwałość w cierpliwości, ale raczej z obowiązku niż ze serca. Drugi „*Hupomone*” Hebr.10:36, Rzym.5:4, Jak. 1:3, nasuwa myśl o ochoczym lub pełnym nadziei znoszeniu przeciwności. Ten termin ma o wiele większe znaczenie aniżeli pierwszy, o którym wyżej wspomnieliśmy. Tego rodzaju wytrwałość, czyli ochocze i dobrowolne znoszenie przeciwności, przedstawia raczej utrwaloną już cechę lub zasadę charakteru, a nie tylko chwilowe powściągnięcie uczucia lub czynu. Jest to prawidłowy rozwój serca i charakteru, który objawia się w znoszeniu zła lub utrapienia w spokoju, bez oburzenia się nawet w myśli, i z zupełnym poddaniem się mądrości i miłości Bożej. Bo chociaż Pan Bóg zezwala na obecne zło, to jednak obiecał usunąć je we właściwym czasie. Bez wątplenia korzystnym dla nas będzie gorliwie kształcić ten pierwiastek chrześcijańskiego charakteru, o którym Nasz Pan wyrażał się z takim uznaniem, a bez którego, według zapewnienia jego Słowa, nasz charakter nie może się doskonalić. **Cierpliwość podobnie jak miłość i sprawiedliwość istnieć będzie zawsze**, lecz nie w znaczeniu cierpliwego znoszenia zła. Pan Bóg cierpliwie realizuje swoje zamiary i czyni to w doskonałej równowadze umysłu, ale wierzymy, że w przyszłych wiekach chwały, Pan Bóg nadal będzie wykonywał swoje plany w doskonałej cierpliwości.

Pan Bóg w swej mądrości przewidział, iż przyjdzie czas, w którym przestanie być cierpliwym w stosunku do grzechu i nie będzie dłużej znosił obecnego złego stanu upadłych ludzi. Wielki kataklizm ucisku, który już się rozpoczął i coraz szybciej będzie się pogłębiał, usunie wszystkie obecne niedoskonałe rządy i ustanowi Królestwo Boże na całej ziemi. Następnie Pan Bóg przez Chrystusa przygotuje ludziom możliwość przyjscia do harmonii z Nim samym i ze sprawiedliwością, zanim ponownie zacznie się liczyć z człowiekiem, którego stworzył a który przez grzech odstąpił od sprawiedliwych zasad i stał się niedoskonałym. Ale już nadchodzi czas, w którym rozpocznie się proces naprawy

umysłów ludzkich i nie będzie więcej grzechu, a świat będzie ponownie czysty od brudów niemoralności, ubóstwa i niesprawiedliwości. – Wtenczas Pan Bóg da każdemu możliwość wydzwignięcia się z grzechu, **lecz jeżeli ktoś sam stroniłby od czynienia dobrych uczynków, wtedy Boska cierpliwość przestanie działać względem takich osób.** Nie znaczy to, że Boska cierpliwość wyczerpie się, lecz jej aktywność w tym kierunku ustanie, bo doskonały Bóg nie może przyjąć nic niedoskonałego. - Pan Bóg przygotował tysiąc lat na panowanie Chrystusa na ziemi, aby ludzkość mogła przyjść do harmonii z Prawem Bożym i otrzymać błogosławieństwa na przyszłość. Boża mądrość zadecydowała, że te tysiąc lat będzie wystarczającym czasem do wyeliminowania zła, i dlatego według Bożej mądrości nie byłoby właściwym okazywać dłużej cierpliwość względem takich ludzi.

Posłużmy się przykładem na temat cierpliwości z przypowieści naszego Pana o siewcy, która jest zapisana w Ew.Łuk.8:15 „*Ale które padło na ziemię dobrą, ci są, którzy w sercu uprzejmym i dobrym słyszane słowo zachowują, i owoc przynoszą w cierpliwości.*” - Chrześcijanie przynosząc owoc, który Pan uznaje za właściwy, muszą uczynić coś więcej - ponieważ wszyscy ci, którzy zostali posiani na skalistym gruncie również przyjęli Słowo Boże, ale po pewnym czasie, gdy przyszedł upał, czyli prześladowanie, wycofali się, nie mając mocnych korzeni, czyli fundamentów. – Pan Jezus w tej przypowieści pokazuje, że końcową próbą charakteru chrześcijanina jest doświadczenie cierpliwości, wytrwałości i stałości. **Próba ta następuje po przyjęciu się nasienia i jego wzroście.** I wtenczas jest potrzebna Cierpliwość i wytrwałość, aby owoc mógł się rozwinąć i zupełnie dojrzeć, aby ziarno mogło zostać zgromadzone do spichlerza. – Pamiętajmy jednak, że cierpliwe znoszenie przeciwności musi być czynione z ochotą. Nie powinniśmy przypuszczać, że Ten, który sądzi myśli i zamiary serca, byłby zadowolony ze swoich dzieci nawet wtenczas, gdyby widział, że chociaż oni wiele znoszą dla niego, lecz okazują niecierpliwość, niezadowolnienie i smutek z tego powodu. Ci, którzy by postępowali w taki sposób, nie byłiby obrazem Syna Bożego, którego uczucia zostały wyrażone w takich słowach: „Pragnę czynić wolę Twoją, Boże mój!”.

Dlatego bez praktykowania zalety cierpliwości nie można uczynić najmniejszego postępu w naprawie swoich wrodzonych niedoskonałości. Żadna też inna łaska, piękniej nie zdobi charakteru chrześcijanina, nie zdobywa uznania sumienia świata i nie wielbi Boga Wszechmogącego bardziej aniżeli cierpliwość. Ap. Jakub 1:4 mówi: „*A cierpliwość niech ma doskonały uczynek, żebyście byli doskonali i zupełni, którym by na niczym nie schodziło.*” Cierpliwość jest łagodna, nie porywcza do szybkich decyzji, stateczna, wytrwale usiłująca iść naprzód, pomimo opozycji ludzkiej niedoskonałości i słabości, starająca się w gorliwym wysiłku odzyskać Boskie podobieństwo. Cierpliwość jest powolna do gniewu i pełna miłosierdzia, ale szybka w przestrzeganiu sprawiedliwości, prawdy i współczuciu innym w ich brakach i niedoskonałościach. - W cierpieniach, które znosił nasz Pan i w cierpliwym sposobie przyjmowania ich przez Niego, zawarte są cenne lekcje dla tych wszystkich, którzy są podobnie doświadczani. Ci, którzy żyją w tym niedoskonałym świecie i opowiadają się za Boską sprawiedliwością, prawdą i miłością, oraz są zainteresowani Królestwem Bożym, muszą spodziewać się prześladowań od opozycji i muszą nauczyć się znosić te prześladowania w cierpliwości. Ale należy pamiętać, że to wszystko również przechodziły wierne Bogu osoby, których imiona zapisane są na kartach Starego Testamentu; również

Apostołowie, męczennicy i święci Nowego Testamentu, na czele z Panem Jezusem poddawani byli próbie cierpliwości.

Jest widocznym, że wytrwałość, względnie cierpliwość zawiera w sobie przynajmniej do pewnego stopnia także i inne zalety charakteru, bo na przykład milczenie, również wiąże się z cierpliwością. Pomędzy wiernymi Bogu ludźmi, cierpliwość musi być poprzedzana wiarą, a stopniem cierpliwości mierzona jest zwykle siła wiary. Chrześcijanin znajdujący się w stanie niecierpliwości i niepokoju, najwidoczniej nie wystarczająco pokłada wiarę w Bogu, bo mając wiarę i zaufanie w Boże obietnice, powinien ze spokojem pozostawić wszystkie swoje prośby i ich wyniki woli Bożej, bo Bóg dobrze wie, co potrzebują ci, którzy się do niego modlą z wiarą, i odpowiednio do tego zaopatruje ich w potrzeby. Ktoś powiedział, że „Na wszelki ból lekarstwem jest cierpliwość”, oraz że „Cierpliwość może być gorzka, ale jej owoce zawsze są słodkie.” Kiedy nasz wybitny kompozytor i pianista Fryderyk Chopin przebywał dłuższy czas z dala od rodzinnej ojczyzny, to wypowiedział takie zdanie: „Czas to najlepsza cenzura, a cierpliwość – najdoskonalszy nauczyciel”. W życiu człowieka, każde zwycięstwo należy do najwytrwalszych. - Potrzeba chrześcijańskiej cierpliwości wynika też ze słów naszego Zbawiciela, który przygotowując uczniów na swoje odejście, zalecił im cierpliwe oczekiwanie Jego drugiego przyjścia, mówiąc: „ Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie.” „Wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę, i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać.” Ew.Jana 16:16 i 16:22. (BT).

A teraz niech każdy z nas zada sobie pytanie: Czy ja jestem cierpliwy? - Chrześcijańska cierpliwość może posłużyć bliźniemu do dobrego, ale chrześcijanie nie powinni sympatyzować ze złem, nie powinni, więc siedzieć spokojnie i pozwalać, aby grzech i błąd szerzyły się mając wolną drogę. - Bo tak wszyscy wierni Boży prorocy, jak również Apostołowie, Ewangelści, pasterze, nauczyciele i inni spośród wiernego ludu Bożego, wszyscy oni byli, niezadowolonymi z grzechu i błędu, protestując przeciwko nim. Lecz to niezadowolenie i protesty nie powinny być rozumiane jako narzekanie, ale jako jedność i solidarność z Bogiem w cierpliwym oczekiwaniu na Boże Królestwo. Gdyż cierpliwość powinna zawsze mieć doskonały uczynek. – Kończąc naszą dzisiejszą audycję o cierpliwości, chcemy jeszcze przypomnieć państwu, że zawsze po naszej audycji czekamy na wasze telefony. Podajemy nasz numer telefonu: 9415 1923 – Przypominamy również naszą stronę internetową: www.polishbiblestudents.com – A teraz czekamy na rozmowy z wami – 9415 1923 - Dobranoc Państwu!

Wiele cierpliwości jeszcze nam potrzeba, chociaż się staramy podążać do nieba. Abyśmy zdobyli Boskie obietnice i mogli oglądać Ojcowskie oblicze. Kto sobie w cichości cierpliwość wyrabia, do znoszenia trudów serce przysposabia. Jeśli podąży za Panem w pokorze, Pan mu trudności znieść dopomoże.

Pan Jezus powiedział, że jest wąska droga, dla tych, którzy z serca umiłują Boga. Wiele muszą znieść trudu i przykrości, więc potrzeba na to wiele cierpliwości. Pan Jezus znając upadek człowieka, wiedział, co uczniów na tej drodze czeka. Dał przykład jak On wytrwał w cierpliwości, bo czynił wolę Ojca z wysokość.

Kto czyni wolę Ojca Niebieskiego, niechaj się wielce nie obawia złego. Bóg synów swoich zachowa w swej mocy, pošle im aniołów swoich do pomocy.

Aby ich strzegli do końca tej drogi, by im nie zaszkodził nieprzyjaciel srogi.
Ażeby dostali żywota koronę, wtenczas wszystkie trudy będą nagrodzone.